

Þórarinn Torfason

Beinagrind
við
rúmgafli

©Þórarinn Torfason
2020

I

BÁTUR

Báturinn

sem bíður þín

veit hvað þarf

til að sigla

með þig yfir hafið

Kann að forðast

skerin og skrímslin

sem verða á veginum

En þú hikar samt

TILRAUNIR

Allar þessar

tilraunir

sem þú

gerir á mér

færa okkur

ekkert nema

sársauka

og ótta

HVERT SKAL HALDA

Hvert skal halda
þegar hliðin
eru lokuð og læst

Engin leið áfram

og þú
kærir þig ekki um
að halda til baka
þar sem ógnin bíður

SOFANDI DRAUMAR

Er regnið buldi
á þakinu
fann ég draumana
sofandi á gólfinu

Gat ekki vakið þá
þó stytta upp
og sólin færir að skína

HLEKKIR

Einhverntíma

enginn veit hvenær

munt þú

brjóta

hlekkina

sem halda mér

föstum

SPOR

Mínumst

spora formæðranna

og -feðranna

þegar við

máum þau út

með okkar eigin

NÆTURGESTUR

Kemur á miðnætti

Dvelur

þar til

birtir af degi

Hverfur

veist ekki hvert

Kemur aftur

er hugur myrkvast

Á ÞVÆLINGI

Hann
sem hefur verið
á þvælingi
allt sitt líf
segist eiga
heima í fjallinu
en fæddur
í skóginum
sem hann leitar
enn

VÆNGIR

Vængir okkar

gerðir úr

litríkum fjöðrum

sem svo margir

ásælast

vilja eiga

SÁRAR ILJAR

Iljarnar sárar
af hvössu grjóti
er geng um
til að hlýða
kalli fuglanna
sem seiða
mig til sín

SVARTIR FUGLAR

Fuglarnir

litlu og svörtu

sem flugu

yfir hús þitt

skyggðu á sólina

sem hefur

ekki sést

á ný

ENGIR FROSKAR

Þar sem

ég á heima

engir froskar

sem get ort um

Óska þess

stundum

að þeir væru

í trjálundinum

við hús mitt

SÆSKRÍMSLI

Sæskrímslið

sem rak

höfuð sitt

upp úr sjónum

starði í forundran

á bátinn

og blikkaði

okkur um borð

áður en það

hvarf í djúpið

EINEYGÐI MAÐURINN

Eineygði
maðurinn
sem þú
mætir á götu
vekur upp
minningar
um hrafninn
sem kroppaði
næstum
úr þér augun
forðum

LÖNG GANGA UM SKÓGINN

Kem að rjóðri
eftir langa göngu um skóginn

Tylli mér á trjából
og ræði við fuglana
sem hafa beðið mín

svo lengi

ÖSKUR VILLIDÝRA

Fólk

í illa byggðum

kofum og hreysum

óttast öskur

villidýra

í auðninni

Veit að þau

renna á lykt

af svita og blóði

sem berst

langar leiðir

FASTUR Í VEF

Fastur í vef
köngulóarinnar
sem nálgast
hægt en örugglega
bíð ég eftir
stungu
eiturbroddanna
og biti
kjálkana sterku

SLÖNGUTEMJARAR

Eltum

slöngutemjarana

hvert sem þeir fóru

Fylgdum þeim

jafnvel niður í

ormagryfjuna

þaðan sem enginn

á afturkvæmt

Á HVERJUM MORGNI

Sé þig

á hverjum morgni

sitja uppi í trénu

sem geng hjá

og þú

heilsar mér

ávallt glaðlega

SÖGUR VINDSINS

Vildi að ég gæti heyrt

og munað

allar sögur vindsins

hvort sem hann

hvíslar þær

eða öskrar

HIMINNINN ALLUR

Himinninn allur

liggur fyrir

fótum þínum

Þarft aðeins

að taka skrefið

Þetta eina

litla skref

SKÆRT LJÓÐ

Af höndum þeirra

lýsir skært ljós

Beinist að þér

sem stendur

á veginum miðjum

bíður komu þeirra

ÆVISTARFIÐ

Gamli maðurinn
situr á ströndinni
í skugga stóra trésins
og minnst
ævistarfsins
„að bera vatnið á brott“
svo ekkert yrði eftir

Nú hafa
aðrir tekið við

DAGSVERKI LOKIÐ

Held

í kirkjugarðinn

er kvöldar

Eftir rölt

og stefnulaust ráf

um borgina

Skríð

í gröf mína

TÁR MÁNANS

Tár mánans

sem grætur

að nóttu

drýpur á

höfuð okkar

sem reynum

að hugga hann

BROS

Brosir ávallt

þínu bjartasta

er dauðinn nálgast

Honum bregður svo

að hann hörfar

Segist koma síðar

BLÓMIN Í GARÐINUM

Blómin

í garðinum

kalla á þig

svo seiðandi

að þú veður

að hlýða

Ferð

og gróðursetur

þig í moldinni

við hlið þeirra

ÞIÐ FERÐIST

Þið ferðist

í vagninum

gullslegna

um himinhvolfið

og lítið

af og til

niður á okkur

sem störum

í sólina

FERJUMAÐURINN

Ferjumaðurinn

bauðst til

að ferja okkur

yfir fljótið

Við stigum um borð

og hann ýtti frá

Leitar enn

að bakkanum

handan fljótsins

ÓTTAST UM LÍF MITT

Óttast

um líf mitt

ef riddararnir

átta sig á

að sverðin

sem ég smíðaði

þeim eru styrkt

með bölbænum

GERIR ALLT

Gerir allt sem þú getur
til að halda rakanum
og morgundögginni
á hörundi þínu
sem þornar fljótt
í brennheitri sólinni

DRAUMUR

Gekk

fram á draum

liggjandi á

frosinni jörð

Það var ekki

minn draumur

GAMALL LAMPI

Er þú rekst á
gamla lampann
eftir öll þessi ár
 jafnvel aldir
manstu það
sem fer á stjá
þegar ljósið er kveikt

II

KROSSINN

Tekur krossinn
úr vasanum
og neglir á hann
blæðandi sól
sem verður
á vegi þínum

Í GARÐI

Í garði mínum
vaxa engin blóm
Aðeins gras
steinar og mold

Á KROSSGÖTUM

Stend

á krossgötum

og bíð

eftir þeim

sem getur tekið við

Enginn

fer hér um

lengur

EF

Ef þú

missir tókin

og fellur

í myrkrið

bíð ég

eftir þér

SPEGILLINN GRÆTUR

Spegillinn

grætur

í hvert sinn

er skuggi þinn

fer hjá

ÓTTI

Óttast

að þeir rætist

draumarnir

sem hefur alið

með þér

um aldir

ÞEGAR ÞÉR HENTAR

Þú

kemur

þegar þér

hentar

og hvíslar

því sem

þú vilt

að ég viti

HÉR HEF ÉG VERIÐ

Skipið

sem siglir

að eyjunni

hvar hef

dvalið

um aldir

gæti borið

mig brott

kærði ég

mig um það

SVO LENGI

Bíð

svo lengi

eftir kunnuglegu

fótatakinu

sem aldrei

kemur

ÓTTAST

Óttast

þokuna

og mistrið

sem lykur

um mig

dag hvern

er opna

augun

AÐ HAUSTI

Að hausti

muna hreiðrin

enn

ungana

sem fæddust

að vori

HVARFST

Hvarfst

í skýin

eftir að

fingur þinn

straukst

við kinn

mína

HÁLFT TUNGL

Á hálfu tungli

vaknar

þorstinn

í brjóstinu

og ýlfrið

í barkanum

VAKNA SNEMMA

Vakna snemma

á undan þér

til að minna þig á

fleininn

sem þú rakst

á kaf í hold mitt

TEYGIR

Teygir

hendurnar upp

til tunglsins

Stelur þér

bita og bita

HESTAR

Á hestana
vaxa vængir
og þeir fljúga
inn í skýin
þar sem
nýtt land
bíður þeirra

VEFUR

Spann vef minn

í húsi þínu

í þeirri von

að þú

festist í honum

ÞEIR SEM FÆDDUST

Þeir

sem fæddust

úr höfði þínu

berjast

um það

þegar þú

liggur sofandi

í rúminu

ÞÚ HVERFUR

Þokast

hægt og hægt

inn í grámann

sem umlykur þig

þar til

hvefur mér sjónum

REIÐI

Reiður

sjálfum mér

fyrir að

kveikja á

enn einu kertinu

sem vísar ykkur

leiðina hingað

til mín

FORNAR SÖGUR

Augun segja

ævafornar sögur

sem enginn heyrir

sem enginn skilur

nema ég

GAMALT HLÍÐ

Gamalt

ryðgað

hliðið

lokast

læsist

um leið

og þú

stígur inn

í garðinn

RADDIR Í LOFTI

Heyrir

raddir í lofti

háværar

ágengar

sem aðrir

nema ekki

utan daufan óm

LOFORÐ

Bíður enn
eftir því
sem lofað
var í árdaga
en hefur
enn ekki sést
og veist ekki
hvað er

VÆNGIR Á BAKI

Stígur út úr
eyðimörkinni
með vængi á bakinu

Við
lútum þér
af ótta
við vængina

HVÍSL

Hvíslið

kristaltært og skýrt

Skil

þó ekki orðin

BARÁTTA

Berst

við skrímslin

sem guðirnir

senda þér

Hefur

stundum sigur

MARGLIT BLÓM

Í glugga

marglit blóm

veifa og kinka kolli

í hvert sinn

er geng hjá

HLUSTAÐ

Heyri raddir
handan þilsins

Greini
þó ekki orðaskil

Ekki enn

DRAUGAR

Þrátt fyrir
hita og birtu
eru draugarnir
enn á sveimi

Birtast
er minnst varir

SVEFNLAUSAR NÆTUR

Nætturnar

svefnlausar

þegar þú

gengur

um huga minn

Hávært

fótatak þitt

heldur fyrir

mér vöku

JÁRNSMIÐURINN

Járnsmiðurinn
sem í árdaga
barði saman
stjörnurnar
og vetrarbrautina
lítur yfir verk sitt
nokkuð sáttur

ÞUNG SPOR

Hvert spor

svo þungt:

sekkur

æ dýpra

í fenið

III

HRINGRÁS

Í hvert

sinn

er ég

slepp frá

þér

eltirðu mig

til þess eins

að fanga

á ný

Aftur og aftur

um alla eilífð

VEGIRNIR SEM FETA

Og vegirnir

sem feta

liggja ekkert

að því er virðist

Eru allt

blindgötur

og botnlangar

ÞANGAÐ

Tréð

vísar veginn

Segir að

þangað eigi ég

að stefna

Þangað liggur leið mín

Aðeins þangað

KVEIKTU ÁÐUR EN ÞÚ FERÐ

Kveiktu

áður en þú ferð

svo ég

verði einn

í ljósinu

sem skín

svo skært

er þú hefur

yfirgefið mig

BLÓM

Hvert skipti
sem hann færir
þér blóm
og það gerir hann oft

kastarðu þeim
fyrir fætur hans

svo hann
traðki á þeim

FÓLK ÚR DRAUMI

Fólkið úr draumnum
hverfur er ég vakna

nema sú sem
stendur við rúmið
og horfir ásakandi á mig

Eins og
það sé mér
að kenna að hún
varð eftir

GAMALL DRAUGUR

Draugurinn
sem vakti upp
í kirkjugarðinum
forðum
ásækir mig enn

og hefur gert
síðan hann reis
upp úr aldagamalli
gröf sinni

Næ ekki
að kveða
hann niður
þrátt fyrir
ótal tilraunir

TEL DAGANA

Sit í fjörunni
og tel dagana
þar til
skútan sem
lagði úr höfn
áður en ég fæddist
snýr aftur
með það sem
ég bíð eftir

HVERT BRÉF

Hvert bréf
sem berst
yfir fjótið
fyllir mig ótta

Hræddur um
að það sé
frá þér
sem hvarf
fyrir öldum

VIL EKKI TRUFLA

Vil ekki

trufla

svefn þinn

né raska

ró þinni

þegar kem

svífandi gegnum

vegginn

og herði

að hálsi þínum

VEIT ALDREI

Veit aldrei

hvar skal

hefst handa

er líkami

liggur

fyrir framan mig

og ég veg

hnífinn

í hendinni

HUGSANLEGA FROSINN FASTUR

Ef þú rækist á mig
að vetri til og ég væri
frosinn fastur við jörðina

hugsanlega frosinn í hel
ekki alveg viss samt

myndirðu
án efa
ganga hjá

án þess að taka eftir mér

HLIÐIN OPNAST

Hliðin opnast

upp á gátt

og þú

sem hefur dvalið fyrir

innan svo lengi

híkar og tvístígur

HELD TIL HIMINS

Held

til himins

í vagni mínum

til að kveikja

á stjörnu

sem lýsir ekki

ELDHAF

Flýgur

á vængjum

þínum

inn í

eldhafið

sem hefur

logað

svo lengi

Þeir sviðna ekki

LOKS LAUS

Eftir ótal

tíraunir

síðustu aldir

tókst mér loks

að losna

undan

álögunum

sem lagði

á mig sjálfur

í ógáti

Sakna þeirra

hálfpartinn

RÍFÐU HJARTAÐ

Rífðu

hjartað

úr brjósti þínu

feldu það

í skugganum

svo ég

megi finna það

öldum síðar

Koma því

fyrir í

brjósti mínu

KERTIÐ Á SKENKNUM

Legg ekki í

að kveikja á kertinu

sem stendur

á skenknum

og hefur gert alla tíð

Grunar að

veröldin fuðri upp

VERUR Í SJÓ

Verurnar sem rísa

úr hafinu

stara á þig

sem stendur

í fjöruborðinu

og reyna ekki

einu sinni að

lokka þig til sín

VON

Fer að klettinum
við ströndina
á hverjum degi

Vonast til
að sjá höfuð þitt
gægjast upp
úr sjónum
eins og forðum

ENGINN VEIT

Enginn veit

hvernig gamla konan

fékk þig

til að grafa

svo djúpa holu

við hliðna

á trjánnum og rósarunnunum

að þú kemst ekki

upp aftur

SJÓFERÐ

Sagðir

að báturinn

bæri mig varla

gæti sokkið

undan mér

og þú ætlaðir

að standa

á bryggjunni

þar til

ég hyrfi

í hafið

STÍGUR NIÐUR

Þú

stígur niður

af krossinum

dregur nagla

úr lófum og fótum

kastar þeim

í hrúgu

sem stækkar stöðugt

Hverfur í mistrið

Á BJÖRTUM MORGNI

Á björtum

morgni

ber vindurinn

stjörnur

inn um

gluggann

þar sem

þær eyðast

og verða

að engu

LÁGT HLJÓÐ

Heyri

lágt hljóð

sem minnir

á hvæs í snáki

og veit að

hann

er kominn

að heimta

sál mína

sem ég

losaði mig við

fyrir löngu

NEGLUR

Strýkur

bak mitt

og

neglurnar

beittar og langar

skerast

lengra

og lengra

og dýpra

og dýpra

FRAMMI FYRIR ÞÉR

Sú

sem stendur

frammi fyrir þér

á myrkum

skógarstígnum

og lýsir af

svo viðkvæm

að brotnar

í þúsund mola

er þú andar á hana

GENGIÐ Í KLAUSTUR

Fylgi munknum

um klaustrið

stórt og þögult

Reipið í hendi hans

vefst brátt um mig

EINS OG KVEIKUR

Berð eld

að hári þínu

sem logar

eins og

kveikur á kerti

og líkaminn

bráðnar

eins og vax

sem ég þarf

að skafa upp

HÆRRA OG HÆRRA

Breiðir

úr vængjunum

og flýgur

hærra og hærra

Svo hátt

svo langt

að ég kem

ekki auga

á þig lengur

TÓNAR

Tónarnir

sem berast

úr fjarska

seiða mig til sín

Átta mig

of seint:

Þeir eru

ekki ætlaðir mér

VILLIST Í ÞOKU

Svo oft
villst í þokunni
sem er stöðugt
fyrir augunum

Rata þó
ævinlega til baka

Ti þess eins
að villast

aftur og aftur

ÞRÁTT FYRIR

Sumt má

aldrei segja

þrátt fyrir

sterkt ljósið

sem að þér beinist

og höggin

sem dynja

á líkamanum

BEINAGRIND VIÐ RÚMGAFLINN

Beinagrindin
sem stendur
við rúmgaflinn
óskar einskis
nema holds
utan á sig

Er komin
að sækja þitt

RÓSIR Í GLUGGA

Lít

rósir í glugga

og óska þess

stundum

að hafa

einhvern til að gefa

KUNNUGAR SLÓÐIR

Þekki

svo vel

hvern klett

og tind

í fjallinu

að get gengið

þar um með

bundið fyrir augu

án þess að hrapa

GULIR AKRAR

Gulir akrar

svo langt

sem augað

eygir

Heldur

í fyrstu

séu sólblóm

en

manst þá:

þau vaxa ekki hér

